

Mayıslar Gene Gelecek Ayş'a

— redfer · 07 Mayıs 2024



*

uzun, kıvrık saçlı gördüm düşümde
bir zeytin ağacı gördüm düşümde
badem ağaçlarının kokusunu gördüm düşümde
uzun gecelerin hüznüne aşılana
seni gördüm düşümde ayş'a

gazzeli çocukların kederli yüzlerini gördüm düşümde
annemin şefkatli kollarını gördüm düşümde
kahramanlık kurdelesini gibi göğsüme dolana
bir tatlı yaz gecesini gördüm düşümde
bir sepet dolusu incir gördüm düşümde
birde seni ayş'a

kadın erkek, çoluk çocuk onlarcası
tarlalarından dönerlerken
sınırdaki katil israil askerlerinin mitralyözleriyle öldürdüler
vücutlarından sonbahar geçiyordu bir portakal cenazesi gibi
parçalanmış bir bakır ay gibi
uçan taşlar gibi
uçan kumlar gibi ayş'a

kanayan yüreklerin üstüne
inleyen annelerin üstüne çocuklar düşüyordu yağmur gibi
ve ta oralardan sana sesleniyordu ayşa
dökülen kanların arasından
gel...
kaldır boynunu kana bulanmış güneşe dek
ölülerini gömme
bırak, ışık direkleri gibi meydanda dursunlar
bırak
dökülmüş kanlar
zalimleri bir bir damgalayan ışıklı ilanlar gibi
parlasın akşamları

*

ipler sarkar zeytin ağacının dallarından
bir sürü ip
asacaklar seni ayşa
yağmurun tutsağı olmuş seni
rüzgarın tutsağı seni

gül bardağına kıvılcım düşer
şafak düşer gözlerinin zeytin ormanına
ağlarsın da
bir zamanlar nasıl ağladıysan ayşa
kanayan yıldız
ağaç oladursun
akan kan
damla damla

kapılarını aç rüzgara gazzenin
ayşa...
bırak alev alsın
binlerce yara
düşünde başak gören sen
menekşe gören bir köy
güvercin düğünü gören kudüs

*

nerelerden getirirsin bu yanık bakışı

kudüsten mi ayşâ
acep gördün mü filistinli ibrahimi
taş kemerler altında
bir şeyler dinledin mi
gördün mü amcanın kızı esrayı
kırık camlı penceresi altında
türküsünü çağırırken şehitlerinin

bir gece gördün mü
harap ve viran gazze sokaklarını
gördün mü ağlaşan çocukları ayşâ
yitirmişler babalarını
kuşlar gördün mü yaralı
gördün mü ağlarken yüksek minareler altında
cılız bir kızcağızı
ve sonra bir akşam dinledin mi filistin türküsünü
gazzeli bir şarkıcıdan
o yanık sesinden

*

senin yaranı çağırıyor yardıma
senin ciğer yaranı
üstüne tuz serpilmiş yaranı
o cennet diyarı filistin
cevap versene ayşâ
bağır avaz avaz
erit filistin
erit yaranın içine
dök filistin
serp filistin

sen kadersiz kızısın gazzenin ayşâ
yaşıyorsun zeytinliklerinde, ormanlarında
yazıyorsun en kanlı tarihini
yazıyorsun en mutsuz anlarını
en yoksul zamanlarını
batırıyorsun elini nişan tahtasına yüreğinin
batırıyorsun damarlarına
mayıs rüzgarlarını içiyorsun

yudum yudum

sırtındaki bu yük bir gün çökertirse omuzlarını
atacaksın sırtına kayalardan koparılmış acılarını
filistin talihsiz kızı ayşa
söyleyeceksin suratlarına seni ezenlerin

ağızına kadar öfkeli soluğunla dolu
durmadan söylenen ağtılarını
direği çöllere dikilmiş kara çadırından
geceler boyu gözyaşı ve iniltilerini
kendi insanlarına
ve filistin toprağına duyduğun özlemi
orada
karşı kıyıda

*

yavaş yavaş
çekiyorsun ışığı sislerinden gecenin
karanlıklarından
çekiyorsun ince iplikler gibi
can veriyorsun toprağına gazzenin ayşa

kurutuyorsun bir gözyaşı mendiliyle kardeşlerinin çığlığını
kızgın kumların ortasında
dikiyorsun öksüz ve yetimler için
evsiz barksızlar için
aşsız yurtsuzlar için
mutluluğun
özgürlüğün ağacını ayşa

bir gün eğer yürüdüğün yollarda
gelirsen kayalarla, dikenlerle burun buruna
belki başın düşer
belki tökezleyip düşersin
belki dizlerin acır
bil ki yankın devam eder yoluna
ağır ağır ayşa

mum deęilsin sen
tek bir kez ışıldıayıp hemen snen
sen filistinin yükselttięi alevlere
ta beşikten mezara dek ışık saarsın
dedelerinin beşiğinden torunlarının mezarına dek
yalım yalım
yanarsın ayşa

sen güneř gibi
gücünü hiç bir vakit yitirmeyen
sınırsız
uçsuz bucaksız
bir soluksun
uzar gidersin ta sonsuza dek
ayşa

hep böyle yrmelisin
bir filistinlinin yürüdüęü gibi ayşa
ezenlerin
zalimlerin üzerine
en ağır bedeli deteceksin onlara
bir gün
ha bugün
ha yarın

*

sen toprak
sen ay ışığı
sen eřme
sen lale
sen zeytin
susamıř tarlalarla, yollarla ve baęlarla
ve yemyeřil binbir umut
tařı yapraęa eviren
ve beklenen sensin ayşa

gller ve çiçeklerle tüm akřamlarca bekleniyorsun
doęudan gelen yelin esintisini siper almıř
bir kahraman gibi bekleniyorsun

belki de bir gün haber gelir eabil kanatlarında
günün birinde belki de
taşıverir ıgıllıklarla gazzenin ırmakları
nefes al artık
nefes al ayşaya
kardeşlerin perperişan
delik deşik
çarmıha gerilmiş

intikam ateşiyile döşeli dönüş yolun
filistinlinin öcünü basacaksın yarana yüreğinin
kıpkızıl bir damga gibi ayşaya
ellerinin ayasıyla öğüteceksin her tanesini
kanayan parmaklarıyla
kuracaksın dönüş köprüsünü
filistinden gazzeye

*

yurdunda ölmek sana yeter
gömölmek yurdunun toprağına ayşaya
karışmak toprağıya
sonra dönmek bir gün yeryüzüne tekrar
bir zeytin ağacı gibi
dönmek bir gün bir portakal fidanı gibi
gazze de büyüyen bir çocuğun elinde
bir demet çiçek olarak yeryüzüne tekrar
yeter sana yurdunun bağırında olmak
portakal çiçeğı gibi

filistin şehirlerinde zulüm kol geziyor
çık tepelere, göğsün bağırım ufuklara açık
haykır rüzgarlara bıçak gibi acılarını ayşaya
rüzgarlar essin
getirsin bulutları
rüzgarlar essin
yağdırsın yağmurları
yıkasın gazzenin dağlarını
ağaçlarını ,damlarını
yağmur

yağmur

umutları, düşleri boğsunlar, istedikleri kadar
çarmıha gersinler özgürlükleri
özgürlüğünü çalsınlar çırpsınlar ifritin askerleri
çocukların gülüşünü
ne varsa yaksınlar yıksınlar
sonunda gene gazzenin büyük acısının içinden çıkacak
dinmek bilmeyen acısının
yoksulluğunun içinden çıkacak sonunda gene
kan kırmızısından çıkacak
duvarlara yapışmış kandan
yaşamının ve ölmenin ürperişinden çıkacak
senden çıkacak sonunda gene yaşam
senden çıkacak
senden ayşâ

*

hey ayşanın bağrında kanayan yara
ölümü ve ihaneti tanıdığı gün
geri çekileli suları denizin
kent soluğunu tuttu
kapıları kapandığı gün gökyüzünün
dalgaların geri çekildiği gün
tüm iğrençlikler kaldırdıklarında yüzlerindeki peçeleri
tüm umutlar kül olduğu gün
kanayıp durdun

hey ayşanın kederli kenti
yutarken acısını boğuldu
yitti gitti çocuklar, yankısız, iz bırakmadan
türküler yitti gitti
acılar sürünür sokaklarında çırılçıplak kan içinde
dağ gibi yükselen bir sessizlik
geceler kadar karanlık bir sessizlik
korkunç bir sessizlik
yerlerde sürükleyen bir sessizlik
ölümün ve yenilginin ağır yükünü taşıyan şehir

hey gidi dili tutulmuş ayşanın şehri
zulmünü yayarken ortalığa pis israil
ateş fırtınasını fırlatırken
tertemiz yeşil toprağın üstüne karanlık tufanını
tüm analar haykırırken feryadını
devrilirken ağaçlar
ezilirken tank paletleriyle
bir ufacık kıpırdama bırakmazken
bir parçacık can komazken
bağışla tüm insanlığı
ne olur

sen bağışla ayşa
kızıl kızıl akan dereleri
kanla sulanmış kökleri
ağır kayalar gibi yerin dibine çöken arap kavimlerini

gene dikilecek gazzenin ağaçları ayşa
gene yükselecek
gene yeşerecek ağaç dalları
yeşeren yapraklarla
kahkahalarla meydan okuyarak güneşe
ve gene gelecek kuşlar
kuşlar cıvıldayarak gene gelecek
bahar gelecek
nisanlar mayıslar gene gelecek

redfer